

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Kilometrar av øllum ættum

Ein útlendingur spurdi meg, hví allir føroyingar eiga bil. Hann hevði verið her í nakrar dagar og stóð spyrjandi.

Eg svaraði honum við orðunum úr svarta/hvíta Føroyafilminum, sum varð gjørdur í trýssunum, at føroyingurin er beindovin, rætt og slætt beindovin. Royndi at umseta hetta frálíka orðið beindovin sum frægast: føroyingar tíma ikki at ganga, tí koyra øll í bili. Føroyingar tíma bara og orka at ganga bara út í bilin og úr honum innaftur.

Og tó, tað er ikki heilt beint. Rætta svarið er, at føroyingar tíma ikki at ganga í illveðri. Í Føroyum er ringt veður 347 og fjórðings dag um árið, so har er rætta svarið. Og so hava allir føroyingar børn, sum skulu koyrast 17 ferðir um dagin.

Men hví hava føroyingar so bilar við sóltaki, spurdi tann fremmandi?

Har hevði eg so einki svar, skal eg viðganga. Bytt bjartskygni kanska.

Hesin forvitni útlendingur spurdi eisini, um eg gangi í øllum veðri.

Øllum veðri? Eg gangi í einum veðri.

Veðrið, ja. Ringt, verri, verst. Tá

tú situr í flogfarinum í Vágum og bíðar eftir, at tað skal fara bóltandi gjøgnum luftholini yvir Sørvágsfirði, hugsar tú, hvussu nógvur syndir klári eg at angra uppi yvir fjørðinum? Tú ert lítil í slíkum støðum, minni enn lítil.

Ikki fleiri veðurtíðini, men onnur úr rúgvuni.

Var í matstovu í Keypmannahavn nakrar dagar eftir jól. Besta reyða hús-vín annars, eg havi fingið fyri prísín.

Starvsfólkið fór alt í einum at taka niður alt jólaskreytið, hóast langt var til trettanda, sum er sætta.

Tey fyltu skreytið upp í sekkir. Ein spurdi, hvar og hvussu tey skuldu goyma tað. Bossurin, tey vóru øll úr Fjareystri, svaraði, at tað nýttist teimum ikki at hugsa um, tí »næstu jól vera vit ikki her, anyway.«

Tá eg var formaður í Føroya Bláðmannafelag fyrir einum mannaminni av jólum síðani, hugsaði eg longri fram í tíðina enn hasin gjørdi.

Eg gjørdi uppskot um avtalu um teldubruk at leggja fyrir blaðútgevararnar, Óla Breckmann, Petur F og teir. Hevði ongantíð roynt eina teldu sjálvur, kanska sæð eina, men ikki meira enn tað.

Hvussu skuldi eg gera? Jú, eg umsetti eina danska avtalu hjá teimum, sum skrivaðu tíðindi við teldu.

Millum annað stóð okkurt um bíðingartíð. Fólkið skuldu ikki noyðast at bíða, meðan tey brúktu telduna.

Eg skilti tað als ikki. Bíða, bíða eftir hvørjum? Umsetti tað kortini eftir besta førimumi og skrivaði tað í uppskotið um avtaluna, sum útgevararnir mín sann góðtøku og skrivaðu undir.

Nú bíði eg ofta eftir telduni. Og nú skilji eg væl, hví danska avtalan, sum eg umsetti tá í hinari øldini, hevði eina áseting um bíðingartíð. Tað var tá. Men vit bíða enn, ting taka tíð, bíðingartíð. Slík bíðingartíð er stressandi saman við nógvum evstumørkum um dagin. Men hon er sum veðrið, handan bíðingartíðin, eingin fær gjørt nakað við hana.

Fólkaræðið í Føroyum kann bíða fyrir mær. Tað er so strævið, tá okkurt skal viðgerast í almenna rúminum. Millimetrademokratið krevur kilometrar, tí sjei politiskir flokkar eru at býta millum 35.500 veljarar. Frítt val á niðastu hill, fimmtúsund og nakrar atkvøður í part, um rættvísi var til. Sum tað ikki er.

Tí so væl riggar millimetrademokratið kortini ikki. Allir flokkar skulu tó hava líka nógvur millimetrar um sekundið í kjakinum, sum øll gjalda fyrir.

Sjei flokkar í einum so lítlum landi við so fáum fólki. Eg meini so við, Sovjetsamveldið, heimsins størsta land við nøkrum hundrad milliónum veljarum, kláraði seg væl í hálvtriðja mannaminni við einans flokki.

Viðrar kemur eisini skil á í Føroyum. Tað viðrar ikki.

MYND: HEINESEN MYNDIR

10
skjótir

Signar í Homrum

Yrki: Lesandi
Bústaður: Streymnes

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?
– Politistur.

Hvat burdi hitt kynið vitað um títt kyn?
– Um vit mannfólk siga, at vit orna eitt ella annað, so gera vit tað. Tað er ikki neyðugt at minna okkum á tað hálva hvørt ár!

Hvat burdu børn vitað um tað at vera vaksin?
– Ger feilin at stóla uppá tini medmenniskju. Lat tey heldur prógva seg følsk, enn at dúva uppá títt misálit.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?
– At fara aftur í skúla. Havi ikki angrað tað eitt sekund!

Enda setningin: Um eg tordi, so hevði eg ...

... meldað meg til X-Factor.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?
– Um man skifti út sjálvsøkni við næstakærleika.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Tá mín góði vinur John tók lykilin til orkestrubilin seinasta leygarkvöld í Sumba, fyrir at koyra umborð aftur á Smyril aftaná spælingina.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at:

– Onki er broytt (lurtandi eftir fiskivinnukjakinum úr Klaksvík mikukvøldið 18/2 kl. 21.06.)

Tann støðuga ringa samvitskan snýr seg um, at tú:

– Ikki seti ta tíð av til konuna og børnini, sum tey hava uppiborið. Eitt stórt minus í mínum kalendara!

Enda setningin: Føroyingar burdu...

... ikki valt Fólkaflakkin. Líkaglaður við hvat annað. Bara ikki Fólkaflakkin!

